

अत्रतार्किकाः स्वादयः शब्दादिगुणवन्तो मे आत्माचगुणवानस्यो न तु तेषां परस्परं गुणगुणिभावोऽस्तीत्याहुस्तन्निरस्यति तेषामपीति तेषां अव्यवधानात् शब्दादीनां स्वादिगुणानामपि सतां गुणास्तारत्वं द्वन्द्वत्वादयः संति सर्वे दृश्यमानाः अनेन साक्षात्परं परयावाप्तमात्रं पांचौ तिकमित्युक्तं फलितमाह गुणवृत्तिः परस्परमिति अयमिदं धृत्वं न हौ चतुष्कोणत्वमित्यन्योन्यसंक्रमो दृष्टः तद्वदात्मानात्सधर्माणामपि आत्मन्यपि आनंदो विषयानुभवो नित्यत्वं चेति संति धर्मास्ते चापृथक् क्लेपि चैतन्यात् पृथग्विवावभासमाना अंतःकरणे दृश्यंते एवमंतःकरणधर्मादुःखित्वादयो पीतत्रे तितयोः परस्परश्रितत्वमाविद्यकं युज्यतेऽतो नात्मनः पृथग्भूताः स्वादयः किंतु रज्जूरगवत्तत्रैवाध्यस्ता इति भावः त्रिषु ईशसूत्रविगटसु सर्वे इति तेषां उपर्युपरि परस्परगुणाः सर्वे पूर्वस्य सर्वे गुणा उत्तरस्मिन् भवंति उत्तरस्य तु केचिदेव पूर्वस्मिन् भवंतीत्युक्तं अयमर्थः यथा शुद्धे स्फटिके जपाकुसुमसान्निध्यात् त्रकत्वाऽध्यासस्तत्रैव स्फटिकधीप्रमोषे सति पद्मरागत्वाऽध्यासस्तत्रैव चंद्रिकायां भिद्वनीलत्वाऽध्यास इति चतुर्हस्ते स्फटिके गुणवत्सु सोपाधिकेषु त्रिषु पूर्वपूर्वगुणस्य सर्वस्याप्युत्तरोत्तरत्राऽध्यासो दृश्यते तथाहि स्फटिकगता सत्ता निर्वचनीये लौहित्येऽध्यस्तानुस्फटिके लौहित्यधर्मो निर्वचनीयत्वमध्यस्तं एवं ब्रह्मधर्माः सच्चिदानंदाः स्थूले पिकाये दृश्यंते यथोक्तं अस्ति भाति प्रियं रूपं नाम चेत्यं

तेषामपि गुणाः सर्वे गुणवृत्तिः परस्परं ॥ पूर्वपूर्वगुणाः सर्वे क्रमशो गुणेषु त्रिषु ॥ १८ ॥ षष्ठस्तु चे तनानाममन इत्यभिधीयते ॥
सप्तमी तु भवेद्बुद्धिरहंकारस्ततः परं ॥ १९ ॥ इन्द्रियाणि च पंचात्मारजः सत्वं तमस्तथा ॥ इत्येष सप्तदशकोराशिरव्यक्तसंज्ञकः ॥ २० ॥

शपंचकं आद्यं त्रयं ब्रह्मरूपं जगद्वृत्तं तद्विषयमिति एवं च रज्जुसर्पधर्मे भीषणत्वादय एवं सर्पधर्मा रज्ज्वामध्यस्य ते न तु मिथ्यात्वादयस्तद्वत् ननु सर्पेऽपि अभिगम्यत्वादयो रज्जुधर्मान दृश्यंते इति सर्वे इत्युक्तिरसंगतेति चेत्सत्यं अखंडैकरसे ब्रह्मणि सच्चिदानंदाः स्वरूपानतिरिक्ता अपि अद्वैतजडदुःखप्रतियोगित्वेन कल्प्यंते न तु रूपरसादिव दकल्पिताः संति अतः कल्पितानां तेषां कार्ये नुवृत्तिर्ननुपपन्ना येतु ईशदो अकल्पिता ईश नत्वादयो न ते सूत्रादिष्वनुवर्तन्ते किंतु कर्तृत्वसत्त्वादय एव तस्मात्कल्पितधर्माभिप्रायेण सर्वे पूर्वस्य धर्मा उत्तरस्मिन् संतीत्युक्ते न दृश्यं सर्वे भौतिकं तच्च ब्रह्मण्यभेदे नाध्यस्तमिति पूर्वार्थः तत्रापि स्थूलं शुद्धेशसूत्रे रगुतं सूत्रं शुद्धेशाभ्यां ईशः शुद्धेन शुद्धं नुक्तेन चिदनुगतमिति उत्तरार्थेऽर्थाद्विशितं श्रौतार्थस्तु तस्य स्पष्ट एवेति निष्कर्षः तथा च न द्रव्याणां प्रत्यक् स्वरूपः पृथक् सिद्धिरस्तीति तद्विरुद्धं तर्कमंतं निरस्तं ॥ १८ ॥
अत्रानुभवमेव प्रमाणयति षष्ठ इति चेतनाधीवृत्तिस्तया कामसंकल्पादयोप्युपलक्ष्यंते षष्ठं शब्दादिपंचकापेक्षया अयं भावः मनोविषयकल्पयति त्वमेतथा दर्शनात् बुद्धिस्तं प्रकाशयति अहंकारोऽभिमान्यते मया यं ज्ञात इति तस्मात् मनोमात्रं जगत् मनसोऽभावे तत्सत्त्वे प्रमाणाभावादिति ॥ १९ ॥ ननु प्रत्यक्षमेव तत्र प्रमाणमित्याशंक्याह इन्द्रियाणीति आत्मा जीवः अव्यक्तं माया तत्संज्ञकः प्रमाता प्रमाणं प्रमेयं च त्वमदृष्टानेन माया मात्रमित्यवगंतव्यमिति भावः ॥ २० ॥